

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Princz Kornél ügyvéd (.....) által képviselt, felperes neve (.....) felperesnek - a dr. Dombovári Henrik ügyvéd (.....) által képviselt, alperes neve (.....) alperes ellen - szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 21. napján kelt, 8.P.21.136/2007/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. szám alatti fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 75.614 Ft jogdíjat és az összeg után 2006. augusztus 1. napjától a kifizetésig terjedő időre járó törvényes mértékű kamatot és 17.000 Ft perköltséget, amely összegből 10.000 Ft után áfa fizetésére is köteles.

Az ítélet indokolása szerint az alperes üzemeltette a szám alatti a perbeli időszakban, 2006. június 23-a és 2006. augusztus 20-a között. A felperes alkalmazottja 2006. június 23-án a helyszínen két külön adatszolgáltatási lapot töltött ki az általa tapasztaltak alapján, az egyiket a panzióban, a másikat a vendéglátó helyiségben történt zenefelhasználás vonatkozásában. A vendéglátó üzlet tekintetében kiállított adatszolgáltatási lapot az alperes nem írta alá, a felperes azonban mellékelte az adatlaphoz egy blokkot, amely az alperes által üzemeltetett állított ki 140 Ft értékű italfogyasztásról és készített egy fényképfelvételt az ott található televízió készülékről. A panzióban működtetett televízió készülékek után számított jogdíjat az alperes megfizette, azonban a kisvendéglőben folytatott zenefelhasználás miatt igényelt 75.614 Ft jogdíj megfizetését megtagadta.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, hogy a helyszíni ellenőrzéskor, 2006. június 23-án az üzlet zárva volt és ott nem történt

zenefelhasználás. Kifejtette az ítélet, hogy az aznap fogyasztott ital ellenértékéről szóló blokk igazolja, hogy az üzlet üzemelt. Emellett az alperes csak arra hivatkozott, hogy 2006. június 23-án zárva volt, amelyet a blokk megcáfolt, de maga sem állította, hogy a perbeli időszak minden napján zárva lett volna az üzlet.

Azt az alperesi előadást, miszerint televízió készülék nincs a vendéglőben, azt a panzióból hozták ki azért, hogy az alperes a családjával nézze, az elsőfokú bíróság szintén nem tartotta alappal bírónak. A felperes által csatolt fényképek alapján arra az álláspontra jutott, hogy a televízió nem ideiglenes helyen, egyszeri tévéműsor nézése érdekében került elhelyezésre, ezért az alperes nem tudta cáfolni, hogy a vendéglátó üzletben nyilvános zenefelhasználás folyt.

Mindezek alapján a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. § (1) bekezdése és a 25. § (1) bekezdése alapján felperes keresete szerint marasztalta az alperest.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Csatolta a fellebbezéséhez a és a üzletek működési engedélyeit, amelyek alapján megállapíthatónak látta, hogy az alperes a két egységet akár külön-külön is üzemeltetheti. A perbeli esetben sem volt kizárt az engedélyek alapján, hogy a „zárva” tábla kihelyezése mellett 2006. június 23-án a másik egységben a másik működési engedély alapján kiszolgálhatták az ellenőrzést végző vendéget. Előadta továbbá, hogy az objektumban egy pénztárgép üzemel, így szükségképpen ez a pénztárgép blokkja szolgáltatott bizonyítékot a felperesnek azon téves feltevéséhez, hogy a zárva tábla mellett az üzletet mégis nyitottnak gondolta.

A felperes a fellebbezésre írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság az alperesnek az elsőfokú bíróság ítélete ellen irányuló fellebbezését a Pp. 256/A. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság egyetértett. Helyesen állapította meg, hogy az alperes az Szt. 25. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján köteles a vendéglátó helyiségben a 2006. június 23-augusztus 20-a közötti időszakban nyújtott zeneszolgáltatás után jogdíj megfizetésére.

A felperes azt állította, hogy a perbeli időszakban televízióval zeneművek nyilvános előadása történt a kisvendéglőben. A felperes által a kisvendéglő vonatkozásában kiállított adatszolgáltatási lapot az alperes nem írta alá, így az önmagában nem lett volna alkalmas a felperesi állítás bizonyítására. Az adatszolgáltatási lap az alperesi aláírás hiányában csupán a felperes személyes előadásaként volt figyelembe

vehető, de az alperesi előadásokat értékelve és az eset összes körülményeivel együtt mérlegelve alkalmas volt a felperesi állítás bizonyítására.

Az adatszolgáltatási lap felvételének idejét az alperes által kibocsátott számla igazolja, amellyel a felperes kellően igazolta, hogy helyszíni ellenőrzést végzett az adott időpontban. Emellett az ellenőrzés idején készített fényképpel - amelynek tartalmát az alperes nem vitatta - bizonyította, hogy a vendéglátó üzletben zeneszolgáltatásra alkalmas televízió készülék volt elhelyezve.

A csatolt fényképen jól látható, hogy az üzlet egyik sarkában, a mennyezethez közel kialakított sarokpolcon található egy televíziókészülék, amelynek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a televízió nem ideiglenes helyen van, azt nem csak egyszeri működtetés érdekében helyezték el oda.

Az alperes nem vonta kétségbe a kisvendéglőben készített fényképen látottakat, tehát azt a tényt, hogy a vendéglátó üzletben zeneszolgáltatásra alkalmas készülék van elhelyezve, csupán azt sérelmezte, hogy a fényképet a felperes alkalmazottja titokban, az ellenőrzés idején zárva lévő üzletben készítette.

Az elsőfokú bíróság helyes mérlegelés alapján jutott arra a következtetésre, hogy az üzlet zárva tartására vonatkozó alperesi állítást az ellenőrzéskor történt italfogyasztást igazoló számla kellően cáfolja. Az alperes által csak a fellebbezésében hivatkozott azon új tényt, hogy az objektumban egy pénztárgép üzemel, a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében írt tilalom folytán, miszerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha a kedvezőbb határozatot eredményező új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, vagy ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

A kisvendéglőben lévő televízió készülékről készített fénykép mellett további fényképet is benyújtott a felperes. Azon a képen egy, a belső téren kívüli, feltehetően az üzlet teraszán lévő asztal és azon egy televízió készülék látható, amely alátámasztja az alperesnek azt az előadását, hogy a panzióból kihozott egy készüléket saját maga és családja számára. Mivel azonban a képen látható televízió nem azonos a vendéglátó üzletben a falra szerelt polcon elhelyezett készülékkel, és az alperes nem hivatkozott arra, hogy a kisvendéglőben egyáltalán nincs televízió, nem nyert cáfolatot a felperesnek az az adatlappal és fényképpel igazolt állítása, hogy a kisvendéglőben a vendégek rendelkezésére álló részen az alperes televíziós készüléket helyezett el. Ilyen esetben pedig vélelmezhető, hogy a készüléken keresztül zeneszolgáltatás is történik, amely után az üzemben tartó személynek jogdíjat kell fizetnie.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy az alperes kizárólag egyetlen időpont, a 2006. június 23-án délután történt ellenőrzés ideje tekintetében állította, hogy a kisvendéglő zárva volt, de nem hivatkozott az elsőfokú

eljárás során arra - és ilyen nyilatkozatot a fellebbezésében sem tett -, hogy 2006. június 23-a és augusztus 20-a között állandó jelleggel zárva lett volna az üzlet. A fellebbezésében is csak feltételes módon, akként fogalmazott, hogy az adott napon a külön működési engedélyekre figyelemmel nem volt kizárt, hogy a „zárva” tábla ellenére kiszolgálhatták az ellenőrzést végző személyt.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a felperes a fellebbezésre írásban nem nyilatkozott, és másodfokú tárgyalás megtartására nem került sor, részére másodfokú perköltség megállapítására nem került sor.

Budapest, 2008. június 3.

. Kovács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Lesenyey Terézia s.k.
előadó bíró

. Csányi Terézia Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző